

שיעור בשטיפת מוח

כיצד נרתמה הטלוויזיה למערכת שטיפת-המוח של השילטון?

הטלוויזיה היא כלי תיקשורת עצמאי, כביכול. היא עומדת ברשותה של רשות השידור, הכפופה לוועד-מנהל ציבורי. היא אינה כלי ממשלת.

כל זה רק לכאורה. ברגעים של מיבחן מסתבר כיצד יכולה הממשלה לנצל כלי תיקשורת אדיר השפעה כזה לצורך שטיפת-המוח למאות אלפי צופים. שיעור לגוגמא למיקרים מסוג זה ניתן השבוע, כאשר גויסה הטלוויזיה לטהר את שמו של שרה-אוצר פנחס ספיר, ולהגן עליו מפני ההאשמות שניתכו עליו בשל עסקיה של "קרן ספיר" הסודית.

העובדה שהעתונות היומית רובה ככולה נרתמה להגנת ספיר והציגה את קרן ספיר כמיפעל הומאני ללא רבב, לא היתה מסתמית. העתונות היומית בישראל ניווה נה מידיו של ספיר כמו כל מיפעל תעשייתי אחר ותלויה בו באלף ואחד קשרים. אבל מה שעשתה הטלוויזיה, המתאמצת להוכיח את עצמאותה, היה אקט ברוטאלי של חד-צדדיות וסילוף עובדות.

עימות בלי מתנגדים. תחילה חרגה הטלוויזיה לצורך זה מסדריה הקבועים, ור המציאה, בסוף מהדורת החדשות, עימות מאולתר. מצד אחד התייצב בעימות זה ח"כ עדי יפה, מנהלה של "קרן ספיר", שבא לאולפן מצוייד בסרט תעמולה ספירי מובן. מסוג סרטוני הקרן-הקיימת, שנועד להוכיח אילו מטרות נעלות משרתת הקרן. ניתן היה לחשוב כי מול נציגו האישי של הנאשם בפרשת קרן ספיר יוצב מיי שהו מראשי התוקפים של הקרן, מאלה שחשפו את כל הפסול והמושחת שבה. במקום זאת נבחר לצורך זה כתב הארץ דן מרגלית, ממבקריו המתונים של ה"מסד, שמאמרו בפרשה זו היו מאוזנים מאוד. הכילו רק חלק זעיר מהביקורת שהוטחה כנגד "קרן ספיר".

אלא שגם נציג פושר של הביקורת לא ניתן כמעט לדבר. כל פעם שהחל להשיג מיע איזו טענה, היו דבריו מופסקים על-ידי המנחה. לנציגו של ספיר ניתן לשטע אותו, להיכנס לדבריו ולמנוע ממנו לדבר. במסווה של עימות, בו לא הובאו כלל טענות הביקורת נגד קרן ספיר, הציגה הטלוויזיה מישדר סניגוריה מסחרי מובהק על קרן ספיר, מבלי להציג בכלל את שאלות היסוד בפרשה זו.

הממשלה

מי מכיר את פנחס ספיר?

שרה-אוצר מבקש פרוטקציה

כדי שיצרפו אותו ל"גוש"

מי הוא האיש החוק ביותר במדינת ישראל? מי הוא ממליך ראשי-הממשלה? מי מרכז בידיו את השליטה על כל ענפי המשק? מי האיש היכול לקבוע במרכז מיפלט העבודה, מי ייבחר כנשיא? אילו היו שאלות מעין אלה נשאלות בסקר דעת-קהל, קרוב לוודאי שלמעלה מ-90% מהנשאלים היו משיבים: שרה-אוצר פנחס ספיר.

מסתבר שאין טעות גוראה מזו. הכי שהעיד השבוע פנחס ספיר על עצמו, הרי שרה-אוצר פנחס ספיר, וחבר מיפלט העבודה פנחס ספיר, הוא אדם נטול סמכות, חסר השפעה, ששויש לו בכלל טובה אם שומעים לדעתו. הנה מה שאמר פנחס ספיר השבוע בראיון משודר בתוכנית יום השישי הקצר בגליציה: "מעו"לם לא השתייכתי לגוש". מעולם לא הייתי בשיבה של הגוש. הייתי אומר לנצר (שרגא): תזמין אותי לשיבה של הגוש, אינני חבר לישיבת המיפלט, ואינני הולך לשיבותיה ואינני מתעניין בענייניה. לי מספיק הצרות והתלאות שיש לי. אולי שמעת שאני אינני חבר בשום מוסד בהסדרות ולא מדברים על זה. אלה שמציגים אותי כך (כמי שמורכז בידיו כוח מוגז) זה משעשע אותי.

זה כמו עם ראשות-הממשלה. לא יחדל דלו לכתוב על ספיר. שנים אני כבר שומע על זה. מה צריך אדם לעשות? מאה פעמים אמרתי: אינני מועמד לתפקיד. אינני מעלה זאת על דעתי ואינני חושב על זה!"

אין ספק. אם ימשיך פנחס ספיר בדרך זו יצטרפו עוד מעט שרי הממשלה לחפשי-חבריו במדבר. מי יאמר? מי יודע?

קבוצות של רופאים, כדי להגיע איתם להסדר בדבר ניהול פרקטיקה פרטית קבוצתית, שתשרת את תושבי סביון.

אוטומט

לכאב-ראש

חברי קופת-חולים הכללית יוכלו מן הסתם, בעתיד הקרוב, לפתור את בעיות כאב-הראש שלהם באמצעות אוטומאט. אם התממש התוכנית הנבדקת עתה על-ידי הנהלת קופ"ח ההסתדרותית, תציב הקופה במרמאותיה מכונות אוטומאטיות למימכת-תרופות שאין צורך במיחם רופא עבורן, כמו אספירין, תרופות נגד שיעול ופריטים דומים. הקופה בודקת תוכנית זו לאור החמ"סור החמור ברוקחים, ממנו סובלים בתי-המירקחת שלה.

קופת-חולים

פרטית לעשירים

לתושבי שכונת-היוקרה סביון - אחת השכונות היקרות בארץ - יש דברים רבים שאין לתושביהם אחרים בארץ. בקרוב, תהיה להם גם קופת-חולים פרטית משלהם.

חברת אפריקה ארץ-ישראל להשקעות, שהקימה את סביון, משלימה עתה בניית מרפאה בת שתי קומות, בשכונה, על שטח כולל של 850 מ"ר, שתהווה מרכז רפואי פרטי לתושבי השכונה.

החברה מנהלת כרגע מו"מ עם מיספר

חברת-הביטוח „אליהו" - נדפקה?

איש-הביטוח אליהו תרגיל שנכשל

בחוגי ענף הביטוח בארץ תוהים בימים אלה אם איש-הביטוח הממולח שלמה אליהו לא הכניס את עצמו ל"מבוי סתום".

חברת-הביטוח הדינמית שלו, אליהו, פרשה לפני שבועות מיספר מחברותה באיגוד חברות הביטוח. הרקע: סיכסוך כים עם הנהלת האיגוד על חלוקת תפקידים וכיבודים באיגוד.

פרישתו של אליהו נעשתה על רקע פרישה קודמת של חברת-הביטוח שהר פרישה מהאיגוד בגלל חילוקי-דעות מהותיים יותר, בשאלת מדיניות ה"נחות של סהר לעובדי המדינה, שהאיגוד סירב להסכים עימה.

כאשר פרש, העריך אליהו שפרישתו של שתי חברות, תעמיד כבר את ה"הלת האיגוד במצב קשה, תאלץ אותה להיענות לתביעותיו.

חשבונו היה נכון - כמעט: שכן הס-תבר כי ראשי האיגוד לא נבהלו, ביצעו תרגיל נגדי: בימים אלה נערכים דיון יום עם חברת סהר להשגת פשרה, שי-תאפשר שיבתה לאיגוד.

אם זה יקרה, ייוותר אליהו בחוץ - לבדו, ועמדת-המיקוח שלו תימוג.

א.ת.י.ד. בלי עתיד

החברה הממשלתית לעידוד היצוא לארה"ב, א.ת.י.ד., עומדת להתחלל - לאחר שממשלת-ישראל הפסידה בה קרוב ל-5 מיליון לירות.

החברה הוקמה על-ידי שר המיסחר והתעשייה הקודם, זאב שרף, וניסתה לשדך בין יצואנים ישראלים לקניינים ישראלים - תפקיד שאותו ממלאים בארה"ב נציגי גויות רבות של ישראל.

כבר מתחילת דרכה של א.ת.י.ד. נמתחה ביקורת מוחצת על הקמתה - עד שלאחר חמש שנות הפסידים, הוחלט לחסלה.

פורמלית תעבור החברה לניהולו של הנציג המיסחרי בני-יוקק עודד ארו, אך למעשה זה סופה.

„אליעל" למזרח הרחוק - דרך טהרן

אליעל הגיעה להסכם עם ממשלת אירן על הפיכת טהרן לבסיס טיסות החברה למזרח הרחוק. אליעל מתכננת לפתוח בשנת 1974 קו מסביב לעולם, שיעבור דרך טהרן, הונג-קונג וסינגפור. בלי חנייה בטהרן, לא תוכל החברה להגיע למזרח הרחוק בטיסה ישירה.

הגרמנים - שותפים של טיבור רוזנבוים

ד"ר טיבור רוזנבוים, איש-העסקים הנודע משווייץ, זכה לאחרונה בהישג-יוקרה רציני בעולם-העסקים הבינלאומי, כאשר אחד הגופים הפיננסיים הנכבדים ביותר בגרמניה נכנס עימו לשותפות.

רוזנבוים הוא בעליו של הבנק הבינלאומי לאשראי בשווייץ. בזמנו פירסם השבועון לייף האמריקאי כי הבנק ממלא תפקיד בהפעלת כספי איראני הפשע המאורגן וההיי מורים בארצות-הברית. בעיקר של קבוצת מאיר לנסקי.

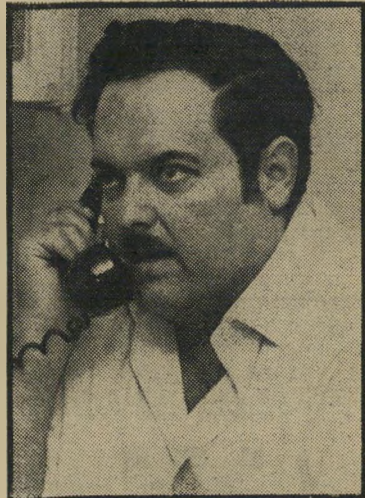
פירסומים אלה לא פגעו כנראה במיוחד ברוזנבוים, שהמשיך להיות שותף לעסקים והשקעות בישראל של מיפלט העבודה והמפד"ל. וידידם של פנחס ספיר ויצחק רפאל. עתה נראה שהפירסומים לא פגעו בו גם בחו"ל: איגוד הבנקים של קופות החיסכון, שהוא המוסד הבנקאי הגדול ביותר בגרמניה, קנה 15 אחוז ממניות הבנק של רוזנבוים.

„אולפני הרצליה"

מכרו 25 דונם

אולפני ההסרטה בהרצליה חתמו השבוע על חוזה למכירת 25 דונם משיטחם, ועתה נותרו בידיהם 45 דונם בלבד. המחיר שקיבלו 2.5 מיליון לירות, יושקע כולו באולפנים, לדברי מנכ"ל האולפנים יצחק קול.

הסיבה לעסקה: ההזדמנות לקנות את חלקו של השותף הזר מקנדה, שהחזיק ב-

איש-הסרטים קול תרגיל שהצליח

מחצית הבעלות על אולפני-הצבע, אולפני קנדה-ישראל.

לדברי קול, כדאי היה לשותף הישראלי, מרגוט קלאוזנר, לרכוש את חלקו של השותף הקנדי, שכן הוא היה מושך כל שנה, על חשבון החזר השקעתו ורווחים, כ-150 אלף לירות. לאולפנים השתלם למי-כור נכס קרקעי שאינו נושא רווחים, ול-הופכו להשקעה המכניסה 150 אלף לירות לשנה.

בכך, הלכו אולפני הרצליה בעקבות הוליווד: מרבית חברות-ההסרטה בהוליווד עשו את כספם ממכירת שטחי קרקעות האולפנים, לא מסרטים.

לאולפני הרצליה אין ספק כי בעתיד תשדר הטלוויזיה הישראלית שידורי צבע בערוץ שני, וקול מכין את כל הציוד לכך. בינתיים הוא מוכר שידורי צבע לתחנות ברחבי העולם. כך למשל ראו צופי טלוויזיה בכל העולם את מיצעד יום-ההצמאות בשדורי צבע. הציוד החדיש שי-איפשר שידורים אלה הגיע לאולפני הרצליה ממש ערב יום-ההצמאות. תוך מרוץ קדחתני נגד השעון עם שובתי נמל אשדוד וחברות הספנות.

„לל" קנה השליש

האחרון בסוכנות „פורד"

קונצרן ללל, המחזיק בשני שלישי מר מניות סוכנות פורד בישראל, הגיע להסדר עם בעל החלק הנותן, אריה ליאו לבנשטיין, על רכישת חלקו. לבנשטיין ימשיך כמה שנים למלא תפקידו ניהול החברה.

ללל קנה בשעתו את חלקו של ד"ר שאול ליפשיץ. הבעלות של ללל היא ב"אמצעות חברה, בה שותף גם יוסף (ג'וז) בוקסנבאום. ללל ובוקסנבאום מחזיקים גם בחברת מכשירי-תנועה, סוכנות דודג' ב"ישראל ובעלת מיפעל הרכבת מכוניות ב"יצרת.